

Zienswijze 1, Stichting Behoud Leefbaarheid Molenakkers en omgeving (SBLM)

Ingediend door VOS & Vennoten advocaten

Behoort bij besluit

d.d. 31-01-2017

Kenmerk: 2016-0704

1. Reclamant geeft aan dat aan een aantal eisen uit het Bouwbesluit 2012 niet, althans onvoldoende is voldaan en wijst daarbij op artikel 7.21 van het Bouwbesluit 2012 waarin is bepaald dat een bouwwerk, open erf en terrein zich in een zodanig zindelijke staat bevindt, dat dit geen hinder voor personen en geen gevaar voor de veiligheid of de gezondheid van personen oplevert. In de zienswijze tegen het ontwerpbesluit 1^e fase is uitgebreid ingegaan op de negatieve effecten van de mestverwerkingsinstallatie op de gezondheid. Mede daarom is de verlening van de omgevingsvergunning 2^e fase in strijd met artikel 7.21 van het Bouwbesluit 2012.

1. Reactie: Met artikel 7.21 van het Bouwbesluit 2012 wordt beoogd dat een bouwwerk, open erf en terrein in een dusdanig nette staat is dat daardoor geen hinder voor personen ontstaat en dat er geen gevaar voor de veiligheid of gezondheid ontstaat. Op grond van dit artikel kan bijvoorbeeld worden opgetreden wanneer in een woning of op een erf overmatig veel last is van schadelijk of hinderlijk gedierte of wanneer de algemene reinheid (gezondheid) dat betaamt. Een open erf en terrein behoort dan ook geen gevaar voor de veiligheid of gezondheid op te leveren door drassigheid, stank, verontreiniging, (on)gedierte, begroeiing of voorwerpen. Het moet gaan om ernstige gevallen.

Wij kunnen niet bij voorbaat stellen dat sprake zal zijn van het niet voldoen aan dit artikel. Wij verwachten, gelet op de ruimtelijke onderbouwing en uitgevoerde onderzoeken, ook niet dat dit gaat gebeuren. Mocht dit in de praktijk wel het geval zijn dan zal op grond van artikel 125 van de Gemeentewet en artikel 5:32, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht handhavend worden opgetreden tegen overtreding van dit voorschrift.

2. Reclamant wijst verder op artikel 7.22 van het Bouwbesluit 2012, waarin is bepaald dat, onverminderd het bij of krachtens dit besluit of de Wet milieubeheer bepaalde, het verboden is in, op of aan een bouwwerk of op een open erf of terrein voorwerpen of stoffen te plaatsen, te werpen of te hebben, handelingen te verrichten of na te laten of werktuigen te gebruiken, waardoor:

a. op voor de omgeving hinderlijke of schadelijke wijze rook, roet, walm of stof wordt verspreid; (...)

c, op voor de omgeving hinderlijke of schadelijke wijze stank, stof of vocht of irriterend materiaal wordt verspreid of overlast wordt veroorzaakt door geluid en trilling, elektrische trilling daaronder begrepen, of door schadelijk of hinderlijk gedierte, dan wel door verontreiniging van het bouwwerk, open erf of terrein.

De mestverwerkingsinstallatie alsmede het gebruik dat van deze installatie zal worden gemaakt, leidt tot vormen van hinder die in artikel 7.22 van het Bouwbesluit 2012 expliciet worden verboden.

In dat verband wijst de stichting uw college nogmaals op de zienswijzen die in de procedure 1^e fase naar voren zijn gebracht. Cliënte wijst op het feit dat de achtergrondbelasting geur in het gebied toch al veel te hoog is. Nog weer een extra belasting leidt tot een ontoelaatbare stankhinder in de nabije omgeving, bijvoorbeeld bij de woning Molenakkerstraat 10. Ook daarom kan niet in redelijkheid een omgevingsvergunning 2e fase worden verleend.

2. Reactie: Bij de beoordeling van de aanvraag om omgevingsvergunning 1e fase hebben wij kunnen vaststellen dat het initiatief onder andere voldoet aan de wettelijk geldende normen op het gebied van geur, ammoniak, geluid en fijnstof. Mede vanwege de recente onderzoeken en inzichten is in die procedure advies gevraagd aan de GGD. Eén van de conclusies uit het rapport van de GGD luidt dat de verwachte emissies van geur, fijn stof, ammoniak, en micro-organismen dusdanig laag zijn ten gevolge van het initiatief, dat deze niet leiden tot een dusdanig hoge blootstelling dat er sprake is van extra gezondheidsrisico's ten gevolge van de installatie. Ook wordt in het advies aangegeven dat de risico's bij mobiele mestscheiding, die vaker plaats gaat vinden als de installatie niet gerealiseerd wordt, naar verwachting groter zijn.

Wij zijn dan ook niet van mening dat het plan in strijd is met artikel 7.22 van het Bouwbesluit 2012.

3. Reclamant geeft aan dat er in de APV van Oisterwijk een specifieke verbodsbepaling is opgenomen ten aanzien van uitwegen. In de toelichting bij de APV staat dat bij de meldingsplicht een afweging kan worden gemaakt waarbij in de eerste plaats gevaar of hinder voor het wegverkeer relevant zijn. Aan de voorwaarden en richtlijnen die uw college heeft vastgesteld wordt niet voldaan, althans daar is de stichting niet van gebleken. Ook is het de stichting niet gebleken dat is voldaan aan de meldingsplicht van art. 2:12 APV. De stichting merkt in dat verband op dat de smalle wegen in de Molenakkers niet geschikt zijn voor het zware verkeer van en naar de mestverwerkingsinstallatie. Dat heeft de stichting ook reeds aangevoerd op blz. 4/9 van de zienswijze tegen het ontwerpbesluit 1^e fase. In de reactie op de zienswijzen heeft uw college erkend dat in de omgeving van de Servennenstraat 6 smalle wegen liggen die niet ideaal zijn voor het zware wegverkeer dat eroverheen rijdt. U stelt ook dat schade optreedt aan de bermen als gevolg van elkaar passerende voertuigen. U merkt op dat dit een probleem is dat al vele jaren speelt en dat naar verwachting niet zal worden opgelost. U merkt op dat voor een oplossing een plan moet worden opgesteld en budget dient te worden vrijgemaakt.

3. Reactie:

De melding waar over wordt gesproken dient een aantal weken voor de uitvoering te zijn gedaan bij het college. Deze melding hoeft nu dus nog niet gedaan te worden en maakt geen onderdeel uit van de vergunningsaanvraag. De uitweg is echter wel beoordeeld door het college, om toekomstige problemen te voorkomen.

De voorwaarden en richtlijnen gelden als basis voor de mogelijkheden van aanleg van een uitweg. De uitwegen voldoen aan de uitgangspunten voor het aanleggen. Zo wordt de bruikbaarheid van de weg niet aangetast, wat ook geldt voor het veilig en doelmatig gebruik van de weg. De uitwegen liggen aan een rustige, overzichtelijke weg in het buitengebied. Verder worden geen gemeentelijke groenvoorzieningen aangetast.

Om de logistiek binnen het plangebied te optimaleren worden er een tweetal nieuwe in- en uitritten gerealiseerd. Dit wijkt wel af van de basis zoals deze is beschreven in de door het college vastgestelde voorwaarden en richtlijnen voor een uitweg. Het college acht deze afwijking echter aanvaardbaar, omdat het vanuit milieuhygiënisch oogpunt wenselijk is de mestverwerkings- en verwaardings-activiteiten fysiek te scheiden van het akkerbouw- en rundveehouderijbedrijf. Daar komt bij dat het bij bedrijven vaker voorkomt dat 2 inritten nodig

zijn en is ook al vaker van de voorwaarden afgeweken. Ook is het zo dat binnen het deel van het plangebied, dat specifiek ten dienste staat van de mestbewerking, door het aanleggen van de in- en uitritten een efficiënte ruimte ontstaat voor de vracht- en personenwagens om te parkeren en manoeuvreren. Dit zorgt voor een minimum aan vervoersbewegingen op het perceel, wat zorgt voor een minder grote geluidsbelasting richting de omgeving. Het college wil vanwege deze redenen voor Servennenstraat 6 afwijken van de standaardvoorwaarden voor het aantal uitwegen.

De smalle wegen in het gebied Molenakkers zijn niet ideaal zijn voor het zware verkeer dat er overheen rijdt, omdat , voornamelijk bij het passeren van ander verkeer, soms schade wordt aangebracht aan de bermen en de rand van de weg. Dit staat echter los van de bepalingen met betrekking tot de uitwegen en wordt zowel door het college als de raad aanvaardbaar geacht.

Conclusie

Wij verklaren de zienswijze deels gegrond.